

Lausunnot ja mielipiteet jätehuoltomääräys luonnoksesta
Lausuntojen ja mielipiteiden asiasisällön arviointi ja vaikutus määräyksiin
Karstulan kunta

Kunnanhallitus 1.2.2016

Päätösehdotus tekninen johtaja Marko Savola

Jätehuoltomääräykset vastaavat hyvin jätelain ja -asetuksen tavoitteita.

Niiden laadinassa on tehty hyvää yhteistyötä mukana olevien kuntien viranomaisten kanssa.

Ne kohtelevat kuntalaisia tasapuolisesti.

Ne ottavat hyvin huomioon energiaksi hyödynnettävät jätteet ja biojätteen erilliskeräyksen ja kompostoinnin.

Lisäksi lautakunta toteaa, että mikäli alueella alkaa uusia kotitalouksia koskevia erilliskeräyksiä, on alueellisia jätehuoltomääräyksiä päivitettävä jäteastioiden tyhjennysvälien osalta.

Jätehuoltomääräykset ovat toistaiseksi voimassa olevia ja niitä päivitetään tarpeen mukaan jätehuoltojärjestelmän tai jätelainsäädännön muuttuessa. Mikäli uusien jätelajien erilliskeräys alkaa, tulee sen olla kattavaa koko toiminta-alueella ja verrattavissa kiinteistöittäiseen keräykseen, ennen kuin erilliskeräyksellä on vaikutusta kiinteistökohtaisen jätteen tyhjennysväleihin.

Ympäristösihteeri Raimo Pekkanen 20.1.2016

Jätehuoltomääräyksissä ehdotetut sekajäteastioiden tyhjennysvälit ovat pääosin samat kuin voimassa olevissa jätehuoltomääräyksissä olevat hyviksi osoittautuneet tyhjennysvälit. Jätehuoltomääräyksessä olevat mitoituskriteerit ovat yhteneväisesti toteutettavissa ja niiden mukaan kuntalaiset ovat tasavertaisessa asemassa toisiinsa.

Jätehuoltomääräykset ottavat hyvin huomioon energiaksi hyödynnettävät jätteet ja muut hyödynnettävät jätteet ja biojätteen erilliskeräyksen tai kompostoinnin.

Määräykset saostus- ja umpisäiliölietteiden pienimuotoisesta omatoimisesta käsittelystä ja peltolevityksestä helpottavat haja-asutusalueella asuvien kiinteistöjen ja loma-asuntojen lietehuoltoa

Näillä näkymin muovipakkauksia ei tulla keräämään erilliskeräyksenä. Mikäli muovin erilliskeräys alkaa, tulee sekajätteen tyhjennysvälin huomattava pidentäminen tarpeelliseksi ja tällöin jätehuoltomääräykset tulee päivittää.

Jätehuoltomääräykset ovat toistaiseksi voimassa olevia ja niitä päivitetään tarpeen mukaan jätehuoltojärjestelmän tai jätelainsäädännön muuttuessa. Muovipakkausten on tuottajavastuunalaisia ja lajittelu tulee tehdä tuottajien antamien ohjeiden mukaisesti, jolloin liikat muovipakkaukset kuuluvat joka tapauksessa sekajätteenä. Mikäli uusien jätelajien erilliskeräys alkaa, tulee sen olla kattavaa koko toiminta-alueella ja verrattavissa kiinteistöittäiseen keräykseen, ennen kuin erilliskeräyksellä on vaikutusta kiinteistökohtaisen jätteen tyhjennysväleihin.

Pykälässä 20 mahdolliseksi tehty pienimuotoinen ja kertaluontoinen tiili- ja betonijätteen käyttö maanrakentamisessa pienentää etenkin haja-asutusalueella tapahtuvaa vanhojen rakennusten purkukustannuksia ja auttaa säästämään luonnonvaroja.

Kinnulan kunta

Tekninen lautakunta 10.12.2015

Asian valmistellut rakennustarkastaja Petri Syrjä

Luonnos jätehuoltomääräyksistä on selkeä ja hyvin perusteltu. Kinnulan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella ei ole huomautettavaa luonnoksesta jätehuoltomääräyksiksi.	
Teknisellä lautakunnalla ei ole huomautettavaa luonnoksesta.	
Pohjoisen Keski-Suomen Ympäristötoimi	
Kannonkosken, Kivijärven, Pihtiputaan, Viitasaaren yhteinen ympäristösihteeri 11.1.2016	
Jukka Mustajärvi	
Valmisteltu jätehuoltomääräysluonnos edistää jätehuollon kehittämistä Pohjoisen Keski-Suomen kuntien alueella. Jätehuoltomääräysten sisältöön ei ole huomauttamista.	
Määräysten 16 §:ään liittyen tuon esille sen, että ympäristöluvitettuna jätteen vastaanottopaikkana alueella on olemassa mm. Kannonkosken kunnan pitämä Rapakonkorven jätteenkäsittelypaikka. Se toimii pilaantumattoman maa-aineksen maankaatopaikkana sekä välivarastointipaikkana betonin, tiilen, asfaltin, metalliromun, purkupuun sekä kantojen ja risujen hyödyntämistä varten. Jätehuoltomääräyksissä tulisi mielestäni mahdollistaa ympäristöluvitetun jätteenvastaanottopaikan toiminta jos tämä toiminta parantaa jätehuoltopalveluiden saatavuutta alueella eikä vaaranna kunnan järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien jätteiden vastaanottopaikkojen taloudellisuutta.	Kunnalla on jätelain 32 §:n nojalla velvollisuus huolehtia asumisessa, julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuollosta ja nämä jätteet on myös luovutettava kunnan järjestelmään. Kunnan ylläpitämä vastaanottopaikka on jätehuoltomääräysten mukainen vastaanottopaikka esim. risuille ja oksille.Säännöksen tarkoituksena on varmistaa kunnan oikeus ja mahdollisuudet huolehtia sille säädetyn jätehuoltotehtävän hoitamisesta.Ympäristölupa ei oikeuta kuntavastuullisen jätteen ohivirtausta. Silloin kun kyseessä on elinkeinotoiminta, jätteet voidaan toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen paikkaan.
Saarijärven kaupunki	
Kaupunginhallitus 14.12.2015	
Asian valmistellut kaupunginjohtaja Timo Rusanen	
Jätehuoltomääräysluonnos vastaa hyvin jätelain ja -asetuksen tavoitteita.	
Saarijärven osalta on tärkeää huomioida, että viranomaisella säilyy edelleen yksittäistapauksissa myöntää poikkeuksia määräyksistä. Nämä ovat perusteltuja erityisesti silloin, kun vakituinen tai vapaa-ajan asukas omatoimisesti saavuttaa normaalitasoa vähäisemmän jätemäärän ja kuljetusmatkat ovat pitkiä. Määräykset ja niiden soveltamisen tulee edistää myös uusia kierrätyksen, kompostoinnin tai jätteiden hyötykäytön ratkaisuja.	Jätehuoltoviranomaisella on mahdollisuus poiketa jätehuoltomääräyksistä. Jätehuoltoviranomaisen toimialueen kunnissa poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä on oltava yhdenvertaista ja tasapuolista. Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä ei saa aiheuttaa ympäristö- tai terveyshaittaa.
Jätehuoltomääräyksiä soveltamisessa on huomioitava, että Saarijärvellä on runsaasti vakituisten asumisen rakennuksia, jotka tosiasiallisesti ovat vapaa-ajan asumisen käytössä.	Jätehuoltoviranomainen ylläpitää asiakasrekisteriä. Kiinteistön käyttötarkoitusta jätehuollon asiakasrekisterissä voidaan muuttaa kiinteistön haltijan ilmoituksen perusteella ja väestörekisteritietojen perusteella.
On tärkeää, että määräykset mahdollistavat oman ja lähellä sijaitsevan naapurin lietteen levittämisen asianmukaisesti käsiteltynä lannoitustarkoituksessa viljelyksessä olevalle pellolle.	
Ympäristösihteeri 8.1.2016	
Kalle Laitinen	
Uudistetuissa jätehuoltomääräyksissä on yhdenmukaistettu kahdeksan kunnan jätehuoltomääräykset. Määräysten uudistamisella ja yhdenmukaistamisella voidaan katsoa olevan merkittävää vaikutusta alueellisen jätehuollon kehittämisessä. Toisaalta, vaikka uudistetuissa määräyksissä pääpaino onkin jätehuollon operatiivisessa järjestämisessä, on niissä annettu ohjausta jätteen synnyn ehkäisyyn, uudelleenkäyttöön, materiaalikierrätykseen, energiana hyödyntämiseen ja loppukäsittelyyn kaatopaikalla.	

Saarijärven kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen toteaa, että uudistetut jätehuoltomääräykset on valmisteltu jätelain ja sen tavoitteiden mukaisesti. Määräyksissä on otettu huomioon myös valtakunnallisen jätesuunnitelman tavoitteita.	
Saarijärven kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että määräykset täydentävät ja selkeyttävät jätelain ja sen nojalla annettujen ohjeiden ja määräysten täytäntöönpanoa. Niiden voidaan katsoa osaltaan myös edistävän jätelaissa ja valtakunnallisessa jätesuunnitelmassa annettujen päätavoitteiden, kierrätysyhteiskunnan ja kiertotalouden toteutumista.	
Viitasaaren kaupunki ja Pihtiputaan kunta	
Tekninen lautakunta 16.12.2015	
Teknisen toimen toimialajohtaja, yhdyskuntatekniikan päällikkö Ari Kahilainen	
Jätehuoltomääräykset ovat yhteneväisesti toteutettavissa kaikissa kunnissa ja jätehuoltomääräysten mukaan kuntalaiset ovat tasavertaisessa asemassa toisiinsa nähden asuinkunnasta riippumatta.	
Jätehuoltomääräykset ottavat hyvin huomioon energiaksi hyödynnettävät jätteet ja muut hyödynnettävät jätteet ja biojätteen erilliskeräyksen tai kompostoinnin.	
Saostus- ja umpisäiliölietteiden pienimuotoinen omatoiminen käsittely ja peltolevitys helpottaa haja-asutusalueella asuvien kiinteistöjen ja loma-asuntojen lietehuoltoa.	
Luonnoksesta annettujen lausuntojen pohjalta jätehuoltomääräyksiin tehdään mahdolliset tarvittavat muutokset ja korjaukset, jonka jälkeen Viitasaaren tekninen lautakunta päättää määräyksien hyväksymisestä Pihtiputaalle ja Viitasaarelle. Tavoitteena on, että jätehuoltomääräykset tulevat voimaan 1.5.2016.	
Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus	
Ympäristöinsinööri Esa Kuitunen ja Ympäristölakimies Hanna Riski 11.1.2016	
ELY-keskus on tutustunut luonnoksiin ja listannut alle kohtia, joiden sisältöä tai muotoilua voisi miettiä uudelleen sekä tuonut esille joitakin yleisemmän tason asioita:	
1 § Soveltamisala, viimeinen virke "Näitä jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta sellaiseen jätehuoltoon siltä osin kuin niistä on muualla säädetty tai määrätty". Muokausehdotus: Näitä jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta jätehuoltoon, josta on säädetty tai määrätty muualla.	Lause korjattu ehdotettuun muotoon.
2 § Määritelmät: Keräyspaikan määritelmää voisi tarkentaa. Tarkoitetaanko siis yleistä vastaanottopaikkaa?	Keräyspaikka määritelmä on Kuntaliiton laatiman ohjeen mukainen määritelmä ja sillä tarkoitetaan paikkaa, jossa on yksi tai useampi jätteistä jätteen lyhytaikaista varastointia varten (esim. kiinteistön oma jätteistä tai jäteyhtiön/kunnan ylläpitämä aluekeräyspiste)
8 § Kiinteistöjen yhteinen jätteistä (kimppa) 4. kpl. Mikä on biojätteen erilliskeräysalue? Sama kuin kiinteistöittaisen keräyksen alue?	Biojätteen erilliskeräysalue on korjattu muotoon biojätteen kiinteistöittaisen keräyksen alue.
9 § Aluekeräyspiste. Kirjoitusvirhe: kiinteistön haltia -> haltija	Kirjoitusvirhe korjattu.
15 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet. Kirjoitusvirhe: jätteistöin -> jätetöihin.	Kirjoitusvirhe korjattu.

20 § Jätteen hyödyntäminen omassa maarakentamisessa. Lähtökohtaisesti omien rakennusjätteiden hyödyntämiseen tulisi suhtautua hyvin kriittisesti. Useimmiten betoni- ja tiilijätteelle ei liene olemassa sen syntyhetkellä todellista tarvetta omalla tontilla, vaan maanrakentamiskäytöllä pyritään ensisijaisesti välttämään muun käsittelyn kustannukset. Lisäksi pienten jäte-erien sijoittelu maaperään on hankalaa valvonnan ja tietojen säilyttämisen kannalta.	Kiinteistöllä syntyneen pilaantumattoman tiili- ja betonimurskeen pienimuotoinen hyödyntäminen oman kiinteistön maarakentamisessa kuuluu jätelain 41 §:n mukaiseen kiinteistöllä tapahtuvaan pienimuotoiseen omatoimiseen käsittelyyn. Käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi hyödyntämisestä on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Omatoiminen käsittely on sallittu vain pohjavesialueen ulkopuolisilla alueilla. Jätehuoltoviranomainen ja kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset voivat yhteistyössä tarpeen mukaan miettiä pykälän soveltamisohjeita, jotta valvonta olisi mahdollisimman yhtenäistä toimialueen kunnissa.
24 § Tyhjennysvälit. Yli neljän viikon tyhjennysväleihin kesäaikaan tulisi suhtautua erittäin pidättyväisesti. Syntypaikkalajitellun sekajätteen seassa on tutkimusten mukaan tyyppillisesti noin 20-30 % biojätettä, mikä on ongelmallista haju- ja hygieenisyyssyiden takia. Vähäisen jätekertymän kiinteistöissä tulisi mieluummin kannustaa kimpan tai aluekeräyspisteen käyttöön.	Pääsääntöisesti sekajäteastian tyhjennysväli tulee olla neljä viikkoa. Määräyksillä on haluttu mahdollistaa kuitenkin vähän jätettä tuottaville kiinteistöille (1-2 hengen kotitalous, joilla jäte mahtuu vaivattomasti 140-240 litran jäteastiaan eikä jäte sisällä biojätteitä) pidempi tyhjennysväli. Pidemmällä tyhjennysvälillä halutaan kannustaan jätteiden oikeaan lajitteluun ja jätteen synnyn ehkäisyyn. Jätehuoltomääräysten perustelumuiotioon on lisätty kohta: Kiinteistöjä, joilla jätettä syntyy erityisen vähän, mutta pidennetty tyhjennysväli ei ole mahdollinen, kannustetaan käyttämään yhteistä astiaa lähinaapurin kanssa. Jäteastian koko tulee aina mitoittaa kiinteistön tarpeisiin nähden oikeaksi.
42 § Jätehuoltomääräysten valvonta. Lähtökohtaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo jätehuoltomääräysten noudattamista, vaikka esimerkiksi jätteenkuljettajien valvonta sekä omalta osaltaan lain yleinen valvonta kuuluukin ELY-keskukselle.	Jätehuoltomääräysten perustelumuiotioon on tarkennettu ELY-keskuksen roolia valvontaviranomaisena.
Muuten ELY-keskuksella ei ole lausuttavaa valmisteilla olevista jätehuoltomääräyksistä.	
Sammakkokangas Oy	
toimitusjohtaja Outi Ruuska 11.1.2016	
Sammakkokangas Oy:n näkemyksen mukaan jätehuoltomääräysluonnos ja sen perustelumuiotio on laadittu niin, että se vastaa voimassa olevaa valtakunnallista jätelainsäädäntöä. Määräykset ottavat lain mahdollistamissa rajoissa huomioon alueelliset erityispiirteet.	
Jätehuoltomääräysten rakenne ja valmistelutyö on tehty Kuntaliiton laatiman ohjeistuksen mukaisesti. Alueen kunnat ja kunnallinen jäteyhtiö Sammakkokangas Oy ovat saaneet osallistua Kuntaliiton ohjeen mukaisesti valmistelutyöhön.	
Ehdotus lisäyksiä kohtaan 23 § Luonnoksen laadintatyön jälkeen esiin on noussut Sammakkokangas Oy:lle jätekuljetusyrityksiltä tullut ehdotus siitä, että käsin siirrettäville jäteastioille määriteltäisiin maksimipainot. Perusteluna työturvallisuus näkökulma.	Jäteastian enimmäispainorajat sekajätteen osalta on lisätty määräyksiin Kuntaliiton antamien ohjeistuksen perusteella. Painorajat antavat myös viitteitä siihen millaisia määriä jätettä jäteastiaan voi laittaa. Painorajoilla vaikutetaan myös jätteenkuljettajan työsuojelunäkökohtiin. Biojätteen ja esimerkiksi paperin osalta astiainot nousevat esitettyjä painorajoja helposti korkeimmiksi, joten määräyksiin lisättiin painot vain sekajäteastioiden osalta. Perustelumuiotioon on lisätty, että biojäteastioina voidaan käyttää vain pieniä max 240litran kokoista astiaa.

Ehdotus lisäykseksi kohtaan 27 § Sammakkokangas esittää lisättävän kyseiseen kohtaan viittauksen/ maininnan jätehuoltoviranomaisen erikseen vahvistamaan jättereittialueeseen.	Jätehuoltoviranomainen vahvistaa kiinteistöittaisen jätteenkuljetuksen alueen ja jätereitit. Määräykseen on lisätty kohta, että asia tulee ottaa huomioon jäteastian sijoittamisessa. Jätehuoltoviranomainen voi antaa tarkempia vaatimuksia jäteauton reittiteille, joilla kiinteistöittäinen jätteenkuljetus tapahtuu. Jättereittiä suunniteltaessa otetaan huomioon jätteenkuljetuksen ja muun jätehuollon toimivuus, työturvallisuus ja ympäristöhaittojen ehkäisy.
Lassila & Tikanoja Oyj	
Yksikönpäällikkö Irma Nurmi Jyväskylä 2.1.2016	
Kiitämme mahdollisuudesta lausua mielipiteemme toiminta-alueenne jätehuoltomääräysluonnoksesta. Jätehuoltomääräykset luovat hyvän pohjan alueen jätehuollon ja jätteen hyötykäytön kehittämiseksi. Erityiskiitoksen ansaitsee turvallisuuskäytöksen, ja erityisesti työturvallisuuden, huomioiminen läpi koko määräysten.	
Jäljempänä on tarkemmat kommenttimme ja muutosehdotuksemme.	
2 § Määritelmät Kuljetusjärjestelmäpäätöksen määritelmässä todetaan, että mikäli päätöstä ei ole jätehuoltomääräysten soveltamisalueella olisi voimassa kunnan järjestämä jätteenkuljetus. Kyseinen määritelmä on virheellinen ja se olisi syytä poistaa. Perustelut: Jätelain (646/2011) 38 §:ssä on säädetty kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta koskevasta kunnallisesta päätöksenteosta ja 149 §:n 3. ja 4. momentissa siirtymäajoista, jonka sisällä päätös olisi tehtävä. JätelL:ssa ei ole mainintaa, että ilman kyseistä päätöksentekoa kunnassa olisi automaattisesti voimassa kunnan järjestämä jätteenkuljetus. Jätel:n esitöissä (HE 199/2010 vp) nimenomaisesti korostetaan oikeusturvaa.	Jätehuoltomääräyksillä ei millään tavalla muuteta jätteenkuljetusjärjestelmää, vaan kuljetusjärjestelmäpäätöksen määritelmän yhteydessä tuodaan selvyden vuoksi esille jätteenkuljetusjärjestelmän nykytilanne alueella Suomen Kuntaliiton mallin mukaisesti. Kunnan on järjestettävä jätelain 32 §:n 1 momentin mukaisesti muiden kuin vaarallisten jätteiden jätehuolto. Se mitä jätelaissa tarkoitetaan jätehuollolla on esitetty jätelain 6 §:n määritelmässä kohdassa 9. Kun kunta on saanut tehtäväkseen järjestää em.mukainen jätehuolto, kuuluu kokonaisuuteen mukaan lähtökohtaisesti myös kuljetus. Jätelain 36 §:n nojalla lähtökohtana on, että kunnan on järjestettävä kiinteistöittäinen jätteenkuljetus (kunnan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 37 §:ssä mahdollistetaan se, että kunta voi päättää, että kiinteistöittäinen jätteenkuljetus järjestetään siten, että kiinteistön haltija sopii siitä jätteen kuljettajan kanssa (kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 38 §:ssä säädetään päätöksentekomenettelystä jätelain 37 §:n mukaisessa tilanteessa, eikä siis edellytetä erikseen päätöksentekoa kunnan järjestämästä jätteenkuljetuksesta silloin, kun tämä järjestelmä on käytössä. Sen sijaan jätelain 149 § on edellyttänyt päätöksentekoa kuljetusjärjestelmästä tapauksissa, joissa jätteenkuljetus oli hoidettu uuden jätelain voimaan tullessa kiinteistön haltijan järjestämänä jätteenkuljetuksena. Jätelain edellyttämä tarkastelu ja päätös kuljetusjärjestelmästä on tehty Sydän-Suomen jätelautakunnan toimialueella saostus- ja umpikaivolietteen osalta. Muilta osin käytössä on kunnan järjestämä jätteenkuljetus, eikä jätelaki edellytä tältä osin erillisen päätöksen tekoa. Viitasaarella ja Pihlputaalla on käytössä edelleen kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus. Näin ollen jätehuoltomääräysten määritelmien yhteydessä oleva maininta kuljetusjärjestelmästä toteaa jätelain mukaisen nykytilanteen, eikä määritelmällä muuteta kuljetusjärjestelmää.

2 § Määritelmät Yhdyskuntajätteen määritelmää olisi syytä tarkentaa seuraavasti: ”vakinaisessa asunnossa, vapaa-ajan asunnossa, asuntolassa ja muussa asumisessa syntyvää jätettä, mukaan lukien sako- ja umpikaivoliete, sekä laadultaan että määrältään siihen rinnastettavaa hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnassa syntyvää jätettä. Perustelut: Euroopan komission ehdotuksessa jätedirektiivin muuttamiseksi (COM (2015) 595 on yhdyskuntajätteen määritelmää muutettu siten, että yhdyskuntajätteeksi luetaan asumisessa syntyvän jätteen lisäksi muu sekä laadultaan että määrältään siihen rinnastettava hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jäte. Jätteen määrän tulee komission määritelmän mukaan olla täten asumisessa syntyvän jätteen määrien kanssa rinnasteinen, jotta se voidaan määritellä yhdyskuntajätteeksi.	Yhdyskuntajätteen määritelmä on voimassa olevan jätelain mukainen määritelmä.
5 § Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella Tekstiin olisi syytä lisätä maininta, että ennen toissijaiseen vastuuseen perustuvan palvelun tarjoamista, kunnan tulisi arvioida yksityisen palvelutarjonnan saatavuus. Perustelut: HE 199/2010 vp:ssä on kirjattu, että ennen suostumistaan yksittäiseen pyyntöön tarjota toissijaisen vastuun nojalla palveluita elinkeinoelämälle, kunnan tulee arvioida saatavilla olevan yksityisen palvelun tarjonta. Myös YmVM 23/2010 vp:ssä on kirjattu, että säännöksen tarkoituksena on rajata kunnan toissijaista järjestämisvastuuta vain tilanteisiin, joissa yksityistä palveluntarjontaa ei tietyllä alueella ole lainkaan saatavilla ja korostettu tilanteen poikkeusluonteisuutta. Käytännössä arviointi olisi mahdollista toteuttaa jätehuoltoviranomaisen säännöllisin väliajoin jätehuoltopalvelujen saatavuudesta tekemällä selvityksellä. Mikäli palvelua on saatavilla, ei kunta voi tarjota jätehuoltopalveluita elinkeinotoiminnalle toissijaiseen vastuuseen vedoten. Kyseessä on markkinaehtoinen palvelu, joka vaikuttaa kunnan puolesta jätehuoltopalveluita tarjoavan kunnallisen jäteyhtiön hankintalain mukaiseen sidosyksikköasemaan.	Määräyksiin on lisätty mielipiteen mukainen maininta.
10 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen soveltumattomien jätteiden kuljettaminen Pykälässä edellytetään, että jätteet, jotka eivät suuren kokonsa, poikkeuksellisen laatunsa tai määränsä vuoksi sovellu kuljetettavaksi kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai sovellu kerättäväksi aluekeräyspisteisiin, on toimitettava kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan. Pykälään tulisi lisätä vastaanottopaikoiksi myös tuottajan osoittamat vastaanottopaikat tuottajanvastuunalaisten jätteiden osalta sekä muut ympäristöluvalliset vastaanottopaikat.	Kunnalla on jätelain 32 §:n nojalla velvollisuus asumisessa, julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa ym. vastaavassa toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuollon järjestämiseen, ja nämä jätteet on myös luovutettava kunnan järjestelmään. Kuntavastuullista jätettä ei voi ohjata määräyksiin muihin kuin kunnallisen jäteyhtiön omiin tai sen kilpailuttamiin vastaanottopaikkoihin. Pykälässä tarkoitetaan kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kerättäviä jätteitä, eli lähinnä seka- ja biojätettä.
11 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat Jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, tulee lisätä vastaanottopaikaksi muut ympäristöluvalliset vastaanottopaikat. Perustelut: Vastaavasti kuin 10 §:ssä, tulee tässäkin kohdassa huomioda se, ettei rakennusjäte pääsääntöisesti kuulu kunnan järjestämisvastuulle, jolloin siitä ei voi myöskään antaa yksiselitteisiä määräyksiä, joilla se ohjataan kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan (JäteL 91.1 § kohdat 1 ja 2).	Jätehuoltomääräyksissä on tässä kohdin käytetty Suomen Kuntaliiton mallin mukaista säännöstä, jonka mukaan kiinteistön haltijan huolehtiessa itse rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, ne on toimitettava kunnan jätehuoltojärjestelmään. Ympäristölupa ei oikeuta kuntavastuullisen jätteen ohivirtausta. Silloin kun kyseessä on elinkeinotoiminta, jätteet voidaan toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen paikkaan.

12 § Erikseen lajiteltavat jätteet Kolmas kappale: ”Kiinteistöllä erilliskerättyä hyötyjätettä ei saa luovuttaa kunnan, kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen lisäksi muille toimijoille tai muuhun paikkaan eivätkä muut toimijat saa ottaa sitä vastaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä.” Teksti on harhaanjohtava ja olisi syytä poistaa tai sitä tulisi vähintään tarkentaa. Perustelut: Muut toimijat kuin tuottajat saavat perustaa rinnakkaisia keräys- ja vastaanottojärjestelmiä yhteistoiminnassa tuottajan kanssa (JäteL 47.1 §). Esimerkiksi paperituotteiden osalta yksityiset jätehuoltoyritykset saavat yhteistoiminnassa paperin tuottajayhteisöjen kanssa kerätä paperia kiinteistöiltä ja paperijätteen haltija saa luovuttaa paperin tällaiselle jätehuoltoyritykselle. Nykymuodossaan lainsäädäntöön perehtymätön henkilö voi tulkita 12 §:n tekstin kieltävän tämän.	Tuottajan keräyksellä tarkoitetaan myös sitä keräystä, jota yksityiset jätteenkuljetusyritykset tekevät yhteistoiminnassa tuottajien kanssa. Jätehuoltomääräykset eivät näin ollen millään tavoin estä paperin luovuttamista sellaiselle jätehuoltoyritykselle, joka toimivat tuottajien lukuun. Jätehuoltomääräysten perusteluihin on lisätty selvennys siitä, että tuottajien keräystä on myös sellainen keräys, jossa keräyksen järjestäjä toimii yhteistoiminnassa tuottajan kanssa tuottajan lukuun.
14 § Asumisessa syntyvien jätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet Neljäs kappale: ” Asumisessa syntyvä muovijäte on laitettava kiinteistön sekajäteastiaan (energiahyödyntämiseen toimitettavaksi). Koko kappale tulisi poistaa. Perustelu: Kyseinen virke on JäteL 8 §:n etusijajärjestyksen vastainen. HE 199/2010 vp:n mukaan kunnan antamien jätehuoltomääräysten taustalla tulee olla ympäristö- ja terveyshaitan tai sen vaaran torjuminen. Kyseisessä tapauksessa kumpikaan kriteeri ei täyty.	Asumisessa syntyvä muovijäte on pääsääntöisesti muovipakkauksia, joita koskee tuottajavastuu. Tuottajajärjestö Rinki Oy ei tule järjestämään koko lautakunnan toiminta-alueen kattavaa muovipakkausten erilliskeräystä. Määräyksiin on tarkennettu muovin keräyksen osalta vaihtoehto, jos tuottajayhteisö järjestää laajempaa muovin erilliskeräystä. Määräyksellä halutaan varmistaa, ettei muovijätteitä hävitetä kiinteistöillä omatoimisesti eikä näin ollen aiheudu vaaraa ympäristölle tai terveydelle.
16 § Muut erikseen kerättävät jätteet Viides kappale: ”Mikäli kiinteistönomistaja itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön käsittelypaikkaan.” Kyseinen kappale on lainvastainen ja se tulisi poistaa. Sen tilalle tulisi lisätä lause, jossa kerrotaan, että rakennus- ja purkujäte ei pääsääntöisesti kuulu kunnan järjestämisvastuulle ja sen voi toimittaa ympäristöluvalliin vastaanottopaikkoihin tai jos sellaisia ei ole tarjolla, kunnan tai kunnallisen jätehuoltoyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan. Perustelut: HE 199/2010 vp:ssä on mainita, että asumisessa syntyväksi jätteeksi ja siten kunnan järjestämisvastuulle luetaan asukkaiden itse tekemissä remonteissa syntyvä jät.	Jätehuoltomääräyksissä on tässä kohdin käytetty Suomen Kuntaliiton mallin mukaista säännöstä, jonka mukaan kiinteistön haltijan huolehtiessa itse rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, ne on toimitettava kunnan jätehuoltojärjestelmään. Ympäristölupa ei oikeuta kuntavastuullisen jätteen ohivirtausta. Silloin kun kyseessä on elinkeinotoiminta, jätteet voidaan toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen paikkaan.
Jätelaissa tai sen esitöissä ei ole mainintaa siitä, että tällaiseksi jätteeksi luetaan myös rakennus- ja purkujäte silloin kuin omistaja itse huolehtii jätehuollosta. Myöskään VnA jätteistä 179/2012 15 § ja 16 §:ssä tai asetuksen perustelumistion (16.4.2012) yksityiskohtaisissa perusteluissa ei tällaista viittausta löydy. Näissä jätehuoltomääräyslunoksissa esitetty tulkinta kunnan vastuulle kuuluvasta rakennus- ja purkujätteestä, ja sen perusteella annettavista määräyksistä käsittely- ja vastaanottopaikoiksi ei saa myöskään tukea Ympäristöministeriön tuoreesta Jätelakioppaasta (Ympäristöhallinnon ohjeita 5/2015). Kyseisessä oppaassa todetaan seuraavaa: ”Rakennus- ja purkujätteestä kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat vain kotitalouksien omatoimisessa suhteellisen pienimuotoisessa remontoinnissa ja rakentamisessa syntyvät jätteet, jotka soveltuvat kuljetettaviksi kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai joiden kuljetuksesta kunnan osoittamaan vastaanottopaikkaan kiinteistön haltija omatoimisesti huolehtii.”	
21 § Jäteastiatyypit Esitämme, että 3 kappaleen kohtaan 1 lisätään käsin siirrettävien ja pyörin varustettujen jäteastioiden enimmäiskooksi 660 l. Lisäksi esitämme, että kohdassa 2 tarkoitettujen kannellisten pikakonttien käyttö tulisi kieltää riittävän pitkällä siirtymäajalla. Perustelut: Käsin siirrettävät liian suuret ja painavat jäteastiat aiheuttavat sekä turvallisuusriskin ulkopuoliselle että työturvallisuusriskin työntekijälle. Pikakonttien tyhjennyksen yhteydessä kansi voi irrota liitoksestaan ja tippua joko kuljettajan tai ulkopuolisen henkilön päälle aiheuttaen vakavan vamman.	Käytäntö on osoittanut, että käsin siirrettävien astioiden suurin koko on 660l, joten sitä ei erikseen mainita jätehuoltomääräyksissä. Jätehuoltomääräysten perustelumistioon on lisätty kohta pikakonttien käytöstä luopumisesta ja asiasta on keskusteltu myös jäteyhtiön kanssa. Jäteyhtiö ei tule hankkimaan enää pikakontteja ja vanhoista luovutaan sitä mukaan kun ne tulevat siihen kuntoon. Pikakonteista luopumiseen ei kuitenkaan riitä muutaman vuoden siirtymäaika, joten sitä ei ole lisätty määräyksiin.

23 § Jäteastian täyttäminen Esitämme, että käsin siirrettävälle korkeintaan 240 l:n jäteastiaan saa laittaa jätettä enintään 40 kg ja sitä suurempiin korkeintaan 660 l:n jäteastioihin enintään 60 kg. Perustelut: Kuntaliiton jätehuoltomääräysten mallissa on esitetty yllä mainitut painorajat, jotka perustuvat työsuojelunäkökohtiin.	Määryksiä on muutettu ehdotetulla tavalla sekajäteastian osalta.
27 § Jäteastian sijoittaminen Kolmas kappale: ”Ajoväylän tulee olla kantavuudeltaan sellainen, että se kestää jäteauton painon.” Kyseistä kohtaa olisi syytä tarkentaa esimerkiksi seuraavasti: Kiinteistölle johtavan ajoväylän tulee kantaa 3-akselisen jäteauton suurin sallittu massa (26 tn). Kolmas kappale: ”...on jäteautolla oltava kääntömahdollisuus keräysvälineiden läheisyydessä.” Kyseistä kohtaa olisi syytä tarkentaa esimerkiksi muotoon: Keräyspaikan läheisyydessä tulee olla raskaalle ajokalustolle riittävän laaja kantava kääntöpaikka. Perustelut: Kaikilla kiinteistönhaltijoilla ei ole käsitystä jäteauton painosta, joten virhearviointeja oman kiinteistöliittymän kantavuudesta voi esiintyä. Myös kääntöpaikka on saatettu mitoitaa liian ahtaaksi, joten tekstissä on syytä korostaa, että tällaisen tilan tulee olla riittävän laaja.	Jätehuoltomääräysten perustelumuiotioon on tarkennettu jäteauton paino ja tien kantavuus (26 t). Perustelumuiotiossa on tarkemmin myös jäteauton kääntömahdollisuudesta.
32 § Jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikat Kyseisessä pykälässä mainitaan vain kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet sekä erilliskerätyt pakkausjätteet. Paperi, joka on tuottajanvastuun alaista jätettä, mutta ei pakkausjätettä, puuttuu pykälästä kokonaan. Kyseiseen pykälään pitäisi lisätä omana kohtana maininta paperijätteiden toimittamisesta tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan tai tuottajan kanssa yhteistoiminnassa toimivan palveluntarjoajan järjestämään vastaanottopaikkaan. Perustelut: Sekä keräyspaperi että pakkausjäte ovat tuottajavastuun piiriin kuuluvaa jätettä. Yhdenmukaisen linjan säilyttämiseksi keräyspaperin vastaanotosta ja käsittelystä tulisi mainita pykälässä vastaavalla tavalla, kuten tuottajavastuun alaisten pakkausjätteiden osalta on tehty.	Pykälään on lisätty paperi.
33 § Erotuskaivojätteet Seuraava lause on jätelain vastainen ja on poistettava: ”Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat erotuskaivojätteet on toimitettava kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.” Perustelut: Jätelaissa ei ole mainintaa, että kiinteistöjen erotuskaivojen lietteet kuuluisivat kunnan vastuulle kuten asumisessa syntyvät sako- ja umpikaivo-lietteet (Jätel 32,1 §). Myöskään HE 199/2010 vp:stä ei löydy perusteita sille, että erotuskaivojen lietteet kuuluisivat kunnan vastuulle.	Erotuskaivolietteet luokitellaan yhdyskuntajätteeksi, ja asumisessa syntyvät erotuskaivojätteet ovat siten kuntavastuullisia. Kunnalla on jätelain 32 §:n nojalla velvollisuus asumisessa, julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa ym. vastaavassa toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuollon järjestämiseen, ja nämä jätteet on myös luovutettava kunnan järjestelmään. Elinkeinotoiminnassa syntyvät erotuskaivojätteet voi toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen vastaanottopaikkaan.
Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL ry Toimitusjohtaja Iiro Lehtonen ja asiantuntija Pekka Loukola 9.12.2015 SKAL Keski-Suomi ry, toiminnanjohtaja Mikko Voutilainen 17.12.2015 Traktoripalvelu Moisio Oy, Markku Moisio 15.12.2015 yhtyy SKAL:n antamaan lausuntoon	
2 § Määritelmät Määritelmässä (sivulla 6) kohdassa ”Kuljetusjärjestelmäpäätöksellä” mainitaan seuraavasti: ”Jos päätöstä ei ole, on jätehuoltomääräysten soveltamisalueella voimassa kunnan järjestämä jätteenkuljetus.” Näkemyksemme on, että tämä kohta tulisi poistaa jätehuoltomääräyksistä. Jätelain edellytyksenä on, että jätehuoltoviranomainen tekee jätteenkuljetusjärjestelmän mahdollisesta muutoksesta selkeän päätöksen siirtymäaikoiheen ja sitä ei voida kuitata vain pienellä maininnalla jätehuoltomääräyksissä. Tämän maininnan perustella voisi ymmärtää, että jos jätehuoltoviranomainen ei tee päätöstä jätteenkuljetusjärjestelmästä tai tehty päätös kumotaan hallinto-oikeudessa, niin silloin voisi olla	Jätehuoltomääräyksillä ei millään tavalla muuteta jätteenkuljetusjärjestelmää, vaan kuljetusjärjestelmäpäätöksen määritelmän yhteydessä tuodaan selvyden vuoksi esille jätteenkuljetusjärjestelmän nykytilanne alueella Suomen Kuntaliiton mallin mukaisesti. Kunnan on järjestettävä jätelain 32 §:n 1 momentin mukaisesti muiden kuin vaarallisten jätteiden jätehuolto. Se mitä jätelaissa tarkoitetaan jätehuollolla on esitetty jätelain 6 §:n määritelmässä kohdassa 9. Kun kunta on saanut tehtäväkseen järjestää em.mukainen jätehuolto, kuuluu kokonaisuuteen mukaan lähtökohtaisesti myös kuljetus. Jätelain 36 §:n nojalla lähtökohtana on, että kunnan on järjestettävä kiinteistöittäinen

voimassa automaattisesti kunnan järjestämä jätteenkuljetus. Uuteen jätelakiin kirjattiin jätteenkuljetusjärjestelmän muutokselle 3-5 vuoden siirtymäsäädös, jolla turvataan yritysten toimintamahdollisuudet ja niiden sopeuttaminen mahdolliseen jätteenkuljetusjärjestelmän muuttamiseen. Uuteen jätelakiin (646/2011) asia kirjattiin seuraavasti (§149 Aikaisempien säännösten soveltaminen 4. mom): ”Kunnan, jossa vuoden 1993 jätelaissa tarkoitettu järjestetty jätteenkuljetus tämän lain voimaan tullessa hoidetaan sopimusperusteisena jätteenkuljetuksena, on tarkasteltava jätteenkuljetuksen järjestämistä tämän lain 37 §:n 1 momentissa säädettyjen kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen edellytysten perusteella ja tehtävä asiassa päätös viimeistään vuoden kuluessa lain voimaantulosta. Jos päätöksellä siirrytään kiinteistön haltijan järjestämästä jätteenkuljetuksesta kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen, päätöksessä on määrättävä kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen lakkaamisesta, joka voi tapahtua aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua päätöksen tekemisestä ja viimeistään viiden vuoden kuluessa lain voimaantulosta.”	jätteenkuljetus (kunnan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 37 §:ssä mahdollistetaan se, että kunta voi päättää, että kiinteistöittäinen jätteenkuljetus järjestetään siten, että kiinteistön haltija sopii siitä jätteen kuljettajan kanssa (kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 38 §:ssä säädetään päätöksentekomenettelystä jätelain 37 §:n mukaisessa tilanteessa, eikä siis edellytetä erikseen päätöksentekoa kunnan järjestämästä jätteenkuljetuksesta silloin, kun tämä järjestelmä on käytössä. Sen sijaan jätelain 149 § on edellyttänyt päätöksentekoa kuljetusjärjestelmästä tapauksissa, joissa jätteenkuljetus oli hoidettu uuden jätelain voimaan tullessa kiinteistön haltijan järjestämänä jätteenkuljetuksena. Jätelain edellyttämä tarkastelu ja päätös kuljetusjärjestelmästä on tehty Sydän-Suomen jätelautakunnan toimialueella saostus- ja umpikaivolietteiden osalta. Muilta osin käytössä on kunnan järjestämä jätteenkuljetus, eikä jätelaki edellytä tältä osin erillisen päätöksen tekoa. Viitasaarelle ja Pihtiputaalla on käytössä edelleen kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus. Näin ollen jätehuoltomääräysten määritelmien yhteydessä oleva maininta kuljetusjärjestelmästä toteaa jätelain mukaisen nykytilanteen.
11 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat Vastaanottopaikoiksi on lisättävä myös ympäristöluvan omaavat muut yksiköt 11 §:n ensimmäiseen kappaleeseen seuraavasti: ”Vastaanottopaikkoja jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai vastaanoteta aluekeräyspisteissä, ovat kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön järjestämät vastaanottopaikat, kuten jättekeskus tai jäteasemat (lisäys: tai muut ympäristöluvan omaavat yksiköt).” Nämä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet ovat yleensä suuria jäte-eriä, kuten rakennus- ja remontointijätteitä sekä esim. syksyn ja kevään haravointi- ja varastojen tyhjennys- yms. roskaa. Nämä jätteet on tähän saakka voinut toimittaa myös vaihtoehtoiseen vastaanottopaikkaan.	Kunnalla on jätelain 32 §:n nojalla velvollisuus asumisessa, julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa ym. vastaavassa toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuollon järjestämiseen, ja nämä jätteet on myös luovutettava kunnan järjestelmään. Kuntavastuullista jätettä ei voi ohjata määräyksiin muihin kuin kunnallisen jäteyhtiön omiin tai sen kilpailuttamiin vastaanottopaikkoihin. Kiinteistön haltijan huolehtiessa itse rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, ne on toimitettava kunnan jätehuoltojärjestelmään. Silloin kun kyseessä on elinkeinotoiminta, jätteet voidaan toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen paikkaan.
12 § Erikseen lajiteltavat jätelajit Jätehuoltomääräyksissä on määritelmässä (§ 2 sivulla 5) määritelty hyötyjäte seuraavasti: ”Hyötyjätteellä kierrätystä tai muuta hyödyntämistä varten erilliskerättävää jätettä.” Hyötyjakeina käsitellään yleensä tuottajavastuun alaisia jätteitä mm. paperia ja pakkauksia. Nämä on toimitettava vain ja ainoastaan tuottajan järjestämään keräyspaikkaan. Kohdassa ”Erikseen lajiteltavat jätteet” (§ 12 sivulla 11 kolmas kappale) on mainittu seuraavasti: ”Kiinteistöllä erilliskerättyä hyötyjätettä ei saa luovuttaa kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen lisäksi muille toimijoille tai muuhun paikkaan eivätkä muut toimijat saa ottaa sitä vastaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä.” Tämä jätehuoltomääräysten erikoinen kirjaus estäisivät yritysten, yhdistysten ja yhteisöjen paperin- ja pakkausjätteiden keräykset. Tämän vuoksi tämän kappaleen loppuun on lisättävä seuraava lause eri toimijoiden tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi: ”Tuottajavastuun alaiset hyötyjätteet toimitetaan tuottajien järjestämään keräyspaikkaan tai tuottajien kanssa yhteistyössä toimivalle keräystä täydentävälle toimijalle.”	Tuottajan keräyksellä tarkoitetaan myös sitä keräystä, jota yksityiset jätteenkuljetusyritykset tekevät yhteistoiminnassa tuottajien kanssa. Jätehuoltomääräykset eivät näin olleen millään tavoin estä paperin luovuttamista sellaiselle jätehuoltoyritykselle, joka toimivat tuottajien lukuun. Jätehuoltomääräysten perusteluihin on lisätty selvennys siitä, että tuottajien keräystä on myös sellainen keräys, jossa keräyksen järjestäjä toimii yhteistoiminnassa tuottajan kanssa tuottajan lukuun.
16 § Muut erikseen kerättävät jätteet Vastaanottopaikoiksi on lisättävä 11 §:n tavoin myös ympäristöluvan omaavat muut yksiköt seuraavasti (kolmas ja viides kappale): ”Puutarhajäte, risut ja oksat sekä käsittelemätön puujäte, joita ei käsitellä omatoimisesti kiinteistöllä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti, on toimitettava kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan (lisäys: tai muihin ympäristöluvan omaaviin yksiköihin).” ”Mikäli kiinteistön omistaja itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan (lisäys: tai muihin ympäristöluvan omaaviin yksiköihin).”	Kunnalla on jätelain 32 §:n nojalla velvollisuus asumisessa, julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa ym. vastaavassa toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuollon järjestämiseen, ja nämä jätteet on myös luovutettava kunnan järjestelmään. Kuntavastuullista jätettä ei voi ohjata määräyksiin muihin kuin kunnallisen jäteyhtiön omiin tai sen kilpailuttamiin vastaanottopaikkoihin. Kiinteistön haltijan huolehtiessa itse rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, ne on toimitettava kunnan jätehuoltojärjestelmään. Silloin kun kyseessä on elinkeinotoiminta, jätteet voidaan toimittaa mihin tahansa ympäristöluvalliseen paikkaan.

24 § TyhjennysväliJäteastoiden tyhjennysväliksi jätehuoltomääräyksissä on säädetty sekajätteen osalta maksimissaan 4 viikon välein tapahtuvaksi. Sekajäteastian tyhjennystä voidaan pidentää enintään kahden henkilön talouksissa 8 viikkoon jätehuoltoviranomaiselle tehtävän hakemuksen perusteella.Näistä esitetyistä liian lyhyistä tyhjennysväleistä muodostuu turhaa byrokratiaa ja suuria ongelmia haja-asutusalueella ja erityisesti vähän jätettä tuottavilla kiinteistöillä. Useilla alueilla jäteastian maksimi tyhjennysväliksi on valmiiksi säädetty jätehuoltomääräyksissä 12 viikkoon.Näkemyksemme mukaan määräykseen tulisi asettaa pidempi tyhjennysväli. Velvollisuudet ilmoitusten ja anomusten tekemiseksi tulee minimoida turhan työn estämiseksi ja siksi on säädettävä valmiiksi riittävän pitkät tyhjennysvälit. Viranomaisen työpanosta tulee käyttää jätehuollon kannalta tärkeisiin asioihin, eikä vain kuormittaa sitä yksittäisten asukkaiden ilmoitusten ja anomusten käsittelyllä.	Jäteastoiden tyhjennysväliä koskevalla sääntelyllä varmistetaan toimiva jätteenkuljetus ja se, ettei jätteistä aiheudu haittaa ympäristölle tai terveydelle.ELY-keskuksen antaman lausunnon perusteella ympäristöviranomaiset ovat päinvastoin katsoneet, että yli neljän viikon tyhjennysväleihin tulisi suhtautua pidättyväisesti. Tutkimusten mukaan sekajäte sisältää 20-30 % biojätettä, mikä on ongelmallista haju- ja hygieniasyiden takia. Jätehuoltomääräysten valmistelutyöryhmässä on katsottu, että liian pitkät tyhjennysvälit aiheuttaisivat haittoja sekä lisäksiivät epäasianmukaista jätteen käsittelyä (esim. jätteen polttamista tai ohjautumista luvattomasti aluekeräyspisteisiin), kun jätteet eivät mahtuisi omaan jäteastiain.
31 § Kuljetusrekisteri ja tietojen toimittaminen Jätteenkuljetusrekisterin osalta mainitaan (toinen kappale), että ”Tiedot jätehuoltoviranomaiselle on toimitettava taulukkolaskentaohjelmalla muokattavissa olevassa muodossa. Tietojen tulee olla muokattavissa ilman lisäohjelmia tai koodityökaluja.” Yhdistyksen näkemyksen mukaan ko. kohta tulisi poistaa jätehuoltomääräyksistä kokonaan tai muuttaa niin, että tiedot on toimitettava ensisijaisesti sähköisesti muokattavassa muodossa. Tällaista vain sähköisen asioinnin velvoitetta ei viranomainen voi antaa ainoaksi asiointimuodoksi. Sähköistä asiointia voidaan toivoa, muttei vaatia ainoana asiointitapana. Tätä edellyttävät yleiset viranomaiselta vaaditut toimintaperiaatteet. Viranomainen ei voi päätöksillään velvoittaa asiakasta vain sähköisen palvelun käyttöön. Osa sako- ja umpikaivolietteidien parissa toimivista yrityksistä on hyvin pieniä yrityksiä. Osalla näistä yrityksistä ei ole käytössä vaativimpia ohjelmistoja sähköiseen raportointiin. Viranomainen ei voi laatia sellaisia velvoitteita sähköisen asiointiin, jotta yritys ei voi lain mukaisia velvoitteitaan hoitaa vaihtoehtoisella tavalla. Verottaja, Kela, työvoimaviranomaiset ja muiden viranomaisten tulee tarjota mahdollisen sähköisen asioinnin vaihtoehdoksi aina myös vaihtoehtoinen asiointimuoto. Näin tulee menetellä myös jätehuoltoviranomaisena toimivan Sydän-Suomen jätelautakunnan. Olisi kohtuutonta, jos yritys joutuisi lopettamaan toiminnan vain jätelautakunnan vaatiman sähköisen asioinnin takia.	Jätelain 91 §:n mukaisesti jätehuoltomääräyksiä voidaan antaa velvollisuudesta jätelain 39 §:n mukaiset tiedot kiinteistöittäisestä kuljetuksesta jätehuoltoviranomaiselle. Jätelain perusteluissa (HE 199/2010) on 91 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa tuotu nimenomaisesti esille, että jätehuoltomääräyksillä voidaan täsmentää lain 39 §:ssä säädettyjä jätteenkuljettajaan kohdistuvia tiedonantovelvollisuuksia. Määräyksillä voidaan määrätä, milloin ja <u>missä muodossa</u> tiedot on annettava kunnan jätehuoltoviranomaiselle. Näin ollen sähköistä asiointia voidaan kuljetusrekisteriä koskien vaatia. Myös kuntaliitto on katsonut määräyksen vaatimus toimittaa tiedot sähköisessä muodossa on perusteltu ja jätelain mukainen.
Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy	
Toimitusjohtaja Juha-Heikki Tanskanen 4.1.2016	
Esitämme seuraavat huomiot ja korjausehdotukset:	
13 § Sekajäte. Ehdotetaan seuraavia muutoksia: "Sekajäteastian kuuluu kierrätykseen kelpaamaton jäte, kuten <i>likaiset</i> muovipakkaukset, likaiset ja märät kartongit, rikkinäiset tekstiilit ja vaipat." Perustelut: Rinki-ekopisteissä kerätään kierrätykseen toimitettavaksi puhtaita ja kuivia muovipakkauksia.	
14 § Asumisessa syntyvien kierrätyskelpoisten jätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet. Kohdassa todetaan: "Asumisessa syntyvä muovijäte on laitettava kiinteistön sekajäteastian (energiahyödyntämiseen toimitettavaksi). Toteamme, että Rinki-ekopisteissä kerätään asumisessa syntyviä puhtaita ja kuivia muovipakkauksia. Jätehuoltomääräykseen ehdotettava lause on ristiriidassa tuottajavastuunalaisten pakkausjätteiden jätehuoltoa koskevan lainsäädännön ja jätelain etusijajärjestyksen kanssa. Pakkaukset tulee ensisijaisesti ohjata kierrätykseen.	Asumisessa syntyvä muovijäte on pääsääntöisesti muovipakkauksia, joita koskee tuottajavastuu. Tuottajajärjestö Rinki Oy ei tule järjestämään koko lautakunnan toiminta-alueen kattavaa muovipakkausten erilliskeräystä. Määräykseen on tarkennettu muovin keräyksen osalta vaihtoehto, jos tuottajayhteisö järjestää laajempaa muovin erilliskeräystä. Määräyksellä varmistetaan, ettei muovijätteitä hävitetä kiinteistöillä omatoimisesti eikä näin ollen aiheudu vaaraa ympäristölle tai terveydelle.
Ehdotetaan lisättäväsi seuraava lause 14 §: "Pakkausjätteen lajitteluohjeet löytyvät tuottajien Internet-sivuilta (www.rinki.fi)." Perustelut: Kuluttajapakkausjätteet on lajiteltava pakkausalan tuottajayhteisön antamien ohjeiden mukaisesti (sisältäen pakkausjätteiden erilliskeräysvelvollisuuden) ja toimitettava tuottajien kanssa sovittuihin vastaanottopaikkoihin. Pakkausmateriaalin kierrätyksen onnistuminen riippuu	Jätehuoltomääräysten valmistelussa on tehty linjaus siitä, ettei varsinaiseen sitovaan määräysosioon laiteta helposti muuttuvia tietoja, kuten yhteystietoja tai internet-sivujen osoitteita. Ehdotettu lisäys on tehty määräysten perusteluihin.

kerättävän materiaalin puhtaudesta, joten lajitteluohjeiden on oltava tuottajayhteisöjen hyväksymiä ja koko maassa yhteneviä.	
Yksityishenkilö, Uurainen 11.1.2016	
3 § Jätehuollon tavoitteet momentti 1 Jätehuollon tavoitteena on suojella terveyttä ja ympäristöä. Jätehuollon tulee olla asianmukaista ja jätteet on kuljetettava sekä käsiteltävä hallitusti. Muutettava ja lisättävä luvun 1 alkuun seuraavasti: Jätehuollon tavoitteena on suojella terveyttä ja ympäristöä. Jätehuollon tulee olla tasapuolista kaikille kuntalaisille, asianmukaista ja jätteet on kuljetettava sekä käsiteltävä hallitusti. Jätehuoltoviranomaisen tulee määritellä Kiinteistöittaiset jätteenkuljetusalueet siten, että Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus tapahtuu mahdollisimman tasa-arvoisesti ja laajasti. Jätteenkuljetusalueet tulisi pääsääntöisesti määritellä siten, että alueisiin liitetään kaikki kiinteistöt, joilla kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on ollut mahdollista jo ennen Kunnalliseen jätehuoltoon liittymistä. Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetusalueeseen tulee liittää myös kaikki selvästi jätekuljetuksiin sopivat tiet tapauskohtaisesti harkiten. Kunnallisen Jäteyhtiön ei tule esittää teknisiä vaatimuksia kuljetusalueen teille, vaan kiistanalaisissa tapauksissa asiassa tulee konsultoida varsinaista jätteenkuljetusyritystä tai ensisijaisesti, mikäli mahdollista jätekuljetusyritystä, joka ei toimi asianosaisena kyseisessä päätöksessä. Mahdollisimman laajasti ja joustavasti järjestetty Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus varmistaa kuntalaisten tasa-arvoisen kohtelun, sekä jätteiden mahdollisimman tehokkaan talteen saamisen ja kierrätykseen. Jätetaksan laadinnassa Jätehuoltoviranomaisen pitää pyrkiä tasa-taksa -periaatteeseen ja kaikkien taksojen tulee vastata mahdollisimman hyvin palveluiden tuottamisesta aiheutuvia kuluja. Kunnallisen jäteyhtiön tulee toimittaa kuluperusteiset arvionsa lakisääteisten jätehuoltopalveluiden tuottamisesta Jätehuoltoviranomaiselle, joka niiden perusteella laskee ja määrää varsinaiset jätetaksat. Perustelut muutokselle:- Jätelain mukaan Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on järjestämistavasta riippumatta järjestettävä niin, että tarjolla on jätteen kuljetuspalveluja kattavasti ja luotettavasti sekä kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin (Jätelaki 646/2011 §35).- Jätelmaksulla saa kerätä enintään kohtuullisen tuoton pääomalle (Jätelaki 646/2011 §78).- Hallintolain (6.6.2003/434) määrittelemä yhdenvertaisuusperiaate, joka velvoittaa tasapuoliseen kohteluun, johdonmukaisuuteen ja syrjimättömyyteen. Kunta vastaa järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden yhdenvertaisesta saatavuudesta (Kuntalaki 410/2015 9 §:n momentti 3 ja 8 §: momentti 2).- Kunnan jätehuoltoviranomainen määrää jätelmaksun kunnan hyväksymän jätetaksan mukaisesti (Jätelaki 646/2011 81 §).- Kunta voi siirtää vain ne tehtävät, tätä varten perustetulle yhtiölle, joihin ei sisälly julkisen vallan käyttöä (Jätelaki 646/2011 43 §).- Jätelain hengen mukainen ensisijainen tehtävä on järjestää Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus. Nykyiset jätehuoltomääräykset ja jätetaksa kannustavat asiakkaita liittymään aluekeräyspisteiden käyttöön jo 50m-1000m poikkeamien osalta. Pienjäte-erien kuljettaminen asemille ei voi olla ekologista ja tehokasta jätehuoltoa, se kasvattaa jätteiden säilömistä kiinteistöjen alueella sekä houkuttelee luovien keinojen käyttämiseen jätteiden hävittämiseksi.	Jätehuoltomääräysten 3 §:n tavoitteita koskevassa säännöksessä ei anneta jätelakia tarkentavia määräyksiä, vaan siinä käsitellään jätelain 8 §:n velvoitteita, etusijajärjestyksen noudattamista. Velvoitteet ovat keskeisiä ja tuodaan siksi esille jätehuoltomääräyksissä. Yksityishenkilön ehdottamat muutokset pykälään 3 eivät liity jätelain 8 §:n velvoitteisiin, esille tuodut asiat on huomioitu lähtökohtaisesti jo jätehuollon käytännön suunnittelussa jätelain edellyttämällä tavalla.

6 § Liittyminen kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen Muutettava seuraavasti: Liitteen 1 määrittelemien jätteenkuljetusjärjestelmien lisäksi kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus on mahdollinen kaikille kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keräysalueiden ulkopuolella sijaitseville omakotitaloille, paritaloille sekä kaikille vapaa-ajan kiinteistöille. Perustelut muutokselle: - Jätelain mukaan Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on järjestämistavasta riippumatta järjestettävä niin, että tarjolla on jätteen kuljetuspalveluja kattavasti ja luotettavasti sekä kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin (Jätelaki 646/2011 §35). - Hallintolain (6.6.2003/434) määrittelemä yhdenvertaisuusperiaate, joka velvoittaa tasapuoliseen kohteluun, johdonmukaisuuteen ja syrjimättömyyteen. - Mikäli kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keräysalueita ei voida määritellä kaikille tasapuolisesti ja kohtuullisilla kustannuksilla, niin kiinteistöille tulee antaa mahdollisuus Kiinteistön haltijan järjestämään jätteenkuljetukseen. Esimerkkinä Sammakkokankaan poikkeamamaksu 2,20e/50m. Jätelaitosyhdistyksen sivujen (http://www.jly.fi/jly2.php?treeviewid=tree1&nodeid=2) kautta hankitun datan mukaan vastaavia poikkeamamaksuja on 4:illä jäsenyrityksellä 34:stä. Heillä poikkeamamaksu on 0,06e/50m - 0,15e/50m, ja useimmiten poikkeamamaksu määrätään vasta 500-4000m ylimenevän matkan jälkeen. Jätelmaksulla saa kerätä enintään kohtuullisen tuoton pääomalle (Jätelaki 646/2011 §78). - Kunta vastaa järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden yhdenvertaisesta saatavuudesta (Kuntalaki 410/2015 9 §:n momentti 3 ja 8 §: momentti 2). - Jätelain hengen mukainen kuntien ensisijainen tehtävä on järjestää Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus. Nykyiset jätehuoltomääräykset ja jätetaksa kannustavat asiakkaita liittymään aluekeräyspisteiden käyttöön jo 50m-1000m poikkeamien osalta. Pienjäte-erien kuljettaminen asemille ei voi olla ekologista ja tehokasta jätehuoltoa, se kasvattaa jätteiden säilömistä kiinteistöjen alueella sekä houkuttelee luovien keinojen käyttämiseen jätteiden hävittämiseksi. Näin ollen kaikille jätteenkuljetusreittien ulkopuolelle jääville kiinteistöille tulee antaa mahdollisuus toteuttaa kiinteistöittäinen jätteenkuljetus itse.	Jätehuoltomääräyksillä ei millään tavalla muuteta jätteenkuljetusjärjestelmää, vaan jätehuoltomääräysten liitteessä 1 tuodaan selvyyden vuoksi esille jätteenkuljetusjärjestelmän nykytilanne eri kunnissa. Kunnan on järjestettävä jätelain 32 §:n 1 momentin mukaisesti muiden kuin vaarallisten jätteiden jätehuolto. Se mitä jätelaissa tarkoitetaan jätehuollolla on esitetty jätelain 6 §:n määritelmissä kohdassa 9. Kun kunta on saanut tehtäväkseen järjestää em.mukainen jätehuolto, kuuluu kokonaisuuteen mukaan lähtökohtaisesti myös kuljetus. Jätelain 36 §:n nojalla lähtökohtana on, että kunnan on järjestettävä kiinteistöittäinen jätteenkuljetus (kunnan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 37 §:ssä mahdollistetaan se, että kunta voi päättää, että kiinteistöittäinen jätteenkuljetus järjestetään siten, että kiinteistön haltija sopii siitä jätteen kuljettajan kanssa (kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 38 §:ssä säädetään päätöksentekomenettelystä jätelain 37 §:n mukaisessa tilanteessa, eikä siis edellytetä erikseen päätöksentekoa kunnan järjestämästä jätteenkuljetuksesta silloin, kun tämä järjestelmä on käytössä. Sen sijaan jätelain 149 § on edellyttänyt päätöksentekoa kuljetusjärjestelmästä tapauksissa, joissa jätteenkuljetus oli hoidettu uuden jätelain voimaan tullessa kiinteistön haltijan järjestämänä jätteenkuljetuksena. Jätelain edellyttämä tarkastelu ja päätös kuljetusjärjestelmästä on tehty Sydän-Suomen jätelautakunnan toimialueella saostus- ja umpikaivolietteiden osalta. Muilta osin käytössä on kunnan järjestämä jätteenkuljetus, eikä jätelaki edellytä tältä osin erillisen päätöksen tekoa. Viitasaarelle ja Pihtiputaalla on käytössä edelleen kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus. Näin ollen jätehuoltomääräysten määritelmien yhteydessä oleva maininta kuljetusjärjestelmästä toteaa jätelain mukaisen nykytilanteen.
Liite 1: Liitettä 1 muutettava siten, että kaikissa kunnissa on mahdollista sekä kunnan järjestämä kuljetus että kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus. Poislukien Pihtipudas ja Viitasaari, joissa on tarjolla vain kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus.Perustelut muutokselle: - Jätelain mukaan Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on järjestämistavasta riippumatta järjestettävä niin, että tarjolla on jätteen kuljetuspalveluja kattavasti ja luotettavasti sekä kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin (Jätelaki 646/2011 §35). - Hallintolain (6.6.2003/434) määrittelemä yhdenvertaisuusperiaate, joka velvoittaa tasapuoliseen kohteluun, johdonmukaisuuteen ja syrjimättömyyteen. - Kunta vastaa järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden yhdenvertaisesta saatavuudesta (Kuntalaki 410/2015 9 §:n momentti 3 ja 8 §: momentti 2).	Jätehuoltomääräyksillä ei millään tavalla muuteta jätteenkuljetusjärjestelmää. Määräysten antohetkellä voimassa olevat jätteenkuljetusjärjestelmät on esitetty liitteessä 1, jolloin kuljetusjärjestelmissä mahdollisesti tapahtuvat muutokset on helppo päivittää määräyksiin ja kuntalaisten on helppo tarkastaa omassa kunnassa käytössä oleva kuljetusjärjestelmä eri jätelajien osalta.
Ympäristöteollisuus ja palvelut YTP ry	
Tatu Rauhamäki 11.1.2016	
<i>Jätehuoltomääräysten tulee olla informatiiviset</i>	
Jätehuoltomääräysten päätavoite on edistää jätelain toimeenpanoa siten, että paikalliset olosuhteet otetaan huomioon. Jätehuoltomääräyksillä on siten keskeinen asema jätehuollon toimeenpanossa kunnassa. Määräyksillä varmistetaan jätehuollon toimivuus ja luodaan edellytykset jätteen etusijajärjestyksen toteuttamiselle.	

Kuntaliiton suosituksissa kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin tulisi sisällyttää ns. yleinen johdanto-osa, joka sisältää informatiivista tietoa eikä sitovia määräyksiä. Yleisen osan sisällössä tulisi erityisesti tuoda esille etusijajärjestyksen edistäminen, eri toimijoiden roolit mukaan lukien alueen yrittäjät sekä jätteen kuljetuksen järjestäminen eri kunnissa. Näitä asioita on tuotu hyvin esille myös määräysosiossa ja sen liitteessä, joten yleinen osa on mahdollista korvata hyvällä tiedottamisella, ja esimerkiksi www-sivuille tuotavalla informaatiolla.	Jätehuoltomääräysten valmisteluryhmässä päätettiin sisällyttää määräyksiin vain lyhyt johdanto-osio, jossa tuodaan esille etusijajärjestyksen edistäminen. Määräykset haluttiin mahdollisimman lyhyeen, helposti luettavaan muotoon. Jätelautakunta ja jäteyhtiö tiedottavat laajasti jätehuoltomääräysten hyväksymisestä ja voimaantulosta mm. paikallislehdissä, omilla nettisivuillaan sekä SammakkoNews -lehdessä.
Esitämme 2 §:n Määritelmiin seuraavia muutoksia: Hyötyjätteen määritelmää tulee tarkentaa siten, että se ei kata energiahyötykäyttöön ohjattavaa sekajätettä.	Hyötyjätteen määritelmä on Kuntaliiton antaman ohjeen mukainen. Sekajätteen määritelmässä nimenomaan pois luetaan erilliskerätyt hyötyjätteet.
Kartongin määritelmään ei tule liittää pahvia, koska useissa julkisissa toiminnoissa sen keräys on järjestetty omana lajikkeenaan. Ehdotamme määritelmäksi: "Kartongilla erikseen kerättyjä kierrätyskelpoisia kuitupakkauksia, kuten maito- ja mehutölkkejä, kartonkipakkauksia ja pahvia niiden kiinteistöjen osalta, joissa sitä ei kerätä erilleen omana lajikkeenaan. Perustelu: Keräyspahvilla on hyödyntävässä teollisuudessa useampia käyttökohteita kuin sekalaisella keräyskartongilla ja se saadaan paremmin ja tehokkaammin hyödynnettyä, eikä sen hyödyntämistä tulisi rajata jätehuoltomääräyksillä.	2 § Määritelmät eivät koske elinkeinotoimintaa. Pakkausjätteiden osalta on noudatettava tuottajayhteisön antamia lajitteluohjeita. Näissä lajitteluohjeissa neuvotaan kartongin keräykseen lajittelemaan myös aaltopahvi.
Kuljetusjärjestelmäpäätöksestä on poistettava lainvastaisena viimeisen lauseen "Jos erillistä päätöstä ei ole, on jätehuoltomääräysten soveltamisalueella voimassa kunnan järjestämä jätteenkuljetus." Perustelu: Päätös kuljetusjärjestelmästä vaatii aina kunnan erillispäätöksen, eikä sitä voi määritellä pelkästään jätehuoltomääräyksissä.	Jätehuoltomääräyksillä ei millään tavalla muuteta jätteenkuljetusjärjestelmää, vaan kuljetusjärjestelmäpäätöksen määritelmän yhteydessä tuodaan selvyden vuoksi esille jätteenkuljetusjärjestelmän nykytilanne alueella Suomen Kuntaliiton mallin mukaisesti. Kunnan on järjestettävä jätelain 32 §:n 1 momentin mukaisesti muiden kuin vaarallisten jätteiden jätehuolto. Se mitä jätelaissa tarkoitetaan jätehuollolla on esitetty jätelain 6 §:n määritelmissä kohdassa 9. Kun kunta on saanut tehtäväkseen järjestää em.mukainen jätehuolto, kuuluu kokonaisuuteen mukaan lähtökohtaisesti myös kuljetus. Jätelain 36 §:n nojalla lähtökohtana on, että kunnan on järjestettävä kiinteistöittäinen jätteenkuljetus (kunnan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 37 §:ssä mahdollistetaan se, että kunta voi päättää, että kiinteistöittäinen jätteenkuljetus järjestetään siten, että kiinteistön haltija sopii siitä jätteen kuljettajan kanssa (kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus). Jätelain 38 §:ssä säädetään päätöksentekomenettelystä jätelain 37 §:n mukaisessa tilanteessa, eikä siis edellytetä erikseen päätöksentekoa kunnan järjestämästä jätteenkuljetuksesta silloin, kun tämä järjestelmä on käytössä. Sen sijaan jätelain 149 § on edellyttänyt päätöksentekoa kuljetusjärjestelmästä tapauksissa, joissa jätteenkuljetus oli hoidettu uuden jätelain voimaan tullessa kiinteistön haltijan järjestämänä jätteenkuljetuksena. Jätelain edellyttämä tarkastelu ja päätös kuljetusjärjestelmästä on tehty Sydän-Suomen jätelautakunnan toimialueella saostus- ja umpikaivolietteiden osalta. Muilta osin käytössä on kunnan järjestämä jätteenkuljetus, eikä jätelaki edellytä tältä osin erillisen päätöksen tekoa. Viitasaarelle ja Pihtiputaalla on käytössä edelleen kiinteistön haltijan järjestämä kuljetus. Näin ollen jätehuoltomääräysten määritelmien yhteydessä oleva maininta kuljetusjärjestelmästä toteaa jätelain mukaisen nykytilanteen.
Kunnan vastuulle kuuluvan jätteen määritelmää tulee tarkentaa seuraavasti: "...hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvä yhdyskuntajäte siltä osin kuin se soveltuu kerättäväksi ja käsiteltäväksi samassa jätehuoltojärjestelmässä kotitalousjätteen kanssa, sekä se liikehuoneistoissa..." Perustelu: Hallituksen esityksessä jätelaiksi (199/2010) sanotaan, että yhdyskuntajätettä olisi asumisessa syntyvä jäte sekä laadultaan siihen rinnastettava muu jäte. Asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavalla jätteellä tarkoitetaan jätettä, joka ominaisuuksiensa ja koostumuksensa puolesta soveltuu kerättäväksi ja käsiteltäväksi samassa jätehuoltojärjestelmässä kotitalousjätteen kanssa.	Määritelmä on jätelain mukainen.

Esitämme myös lisättäväksi 8 §:n 1. momenttiin kiinteistöjen yhteisestä jäteastiasta maininnan, että kimppa-astiaa voidaan käyttää sekä sekajätteen että hyötyjätteiden keräämiseen ja korjaamaan muu pykälän sisältö sitä vastaavaksi. Perustelu: Tämä vastaa Kuntaliiton ohjeistusta, ja on otettu laajasti käyttöön eri alueilla. Näin oli esimerkiksi Ylä-Savon jätehuoltolautakunnan luonnoksessa jätehuoltomääräyksiä.	Määräyksiä on muutettu ehdotetulla tavalla.
<i>Elinkeinoelämän jätehuollon järjestäminen kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella vaatii palvelutarjonnan puutetta alueella</i>	
Määräysosion 5 § Elinkeino toiminnan jätehuollosta kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella ei tuo riittävästi esille, miten kunta arvioi palvelutarjonnan puutteen. Ehdotamme lisättäväksi toisen kappaleen loppuun: "Jätehuoltoviranomainen seuraa kunnallisen jäteyhtiön toimintaa kunnan toissijaisen järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien sopimusten toteutuksessa." Perustelu: Ympäristöministeriön Jätelakioppaassa yhdyskuntajätehuolto ohjaavista säännöksistä on korostettu, että kunnan jätehuoltoviranomainen tai tämän valtuuttama viranhaltija seuraa säännöllisesti kunnan jätelaitoksen toimintaa TSV-palvelun järjestämisessä sekä sopii laitoksen kanssa tähän liittyvistä menettelyistä. Huomiota tulisi kiinnittää mm. siihen, miten jätteen haltijan pyyntö esitetään ja miten pyyntöä arvioidaan suhteessa alueella tehtyihin tarkasteluihin markkinaehtoisien palvelun saatavuudesta.	Määräykseen on lisätty kohta: Jätehuolto järjestetään kunnan toissijaisen vastuun perusteella, jos arvioidaan, että yksityinen palvelutarjonta on puutteellista ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä.
<i>Jätteiden luovuttaminen yksityisille toimijoille kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi on tietyin ehdoin sallittua</i>	
Määräysten 12 § Erikseen lajiteltavat jätteet kieltää erilliskerätyn hyötyjätteen luovuttamisen kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen ulkopuolisille toimijoille. Pyydämme poistamaan 3 momentin. Perustelu: Paperilla on täysi tuottajavastuu ja yksityiset jätehuoltoyritykset saavat yhteistoiminnassa paperin tuottajayhteisöjen kanssa kerätä paperia kiinteistöiltä ja paperijätteen haltija saa luovuttaa paperin tällaiselle jätehuoltoyritykselle.	Tuottajan keräyksellä tarkoitetaan myös sitä keräystä, jota yksityiset jätteenkuljetusyritykset tekevät yhteistoiminnassa tuottajien kanssa. Jätehuoltomääräykset eivät näin olleen millään tavoin estä paperin luovuttamista sellaiselle jätehuoltoyritykselle, joka toimivat tuottajien lukuun. Jätehuoltomääräysten perusteluihin on lisätty selvennys siitä, että tuottajien keräystä on myös sellainen keräys, jossa keräyksen järjestäjä toimii yhteistoiminnassa tuottajan kanssa tuottajan lukuun.
Määräysten 32 § Jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikoista edellyttää erilliskerätyn pakkausjätteen kuljettamista tuottajayhteisöjen osoittamiin vastaanottopaikkoihin tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan välivastanottopaikkaan, josta ne toimitetaan tuottajien jätehuoltoon. Pyydämme korjaamaan lauseen muotoon "Erilliskerätty pakkausjätteet on kuljetettava tuottajien osoittamaan vastaanottopaikkaan tai muuhun tuottajan kanssa yhteistyössä toimivaan välivarastointipaikkaan ennen toimittamista tuottajien jätehuoltoon". Perustelu: Jätelain 41.3 §:n nojalla tapahtuva keräys ei edellytä kunnan päätöstä tai suostumusta. Muut toimijat voivat siten tarjota keräyspalvelujaan kiinteistöille, joissa tuottajayhteisö tai kunta ei erilliskerää pakkausjätteitä. Kiinteistökohtaisia keräyspalveluja voidaan aina tarjota myös kiinteistöille, joille ei ole jätehuoltomääräyksissä säädetty erilliskeräysvelvoitetta. Jätelain 47 §:n ja 41.3 §:n nojalla erilliskerätyt pakkausjätteet tulee tällöinkin toimittaa tuottajayhteisöjen osoittamiin vastaanottopaikkoihin tai noudattaa tuottajayhteisöjen kanssa muutoin sovittua.	Tuottajan keräyksellä tarkoitetaan myös sitä keräystä, jota yksityiset jätteenkuljetusyritykset tekevät yhteistoiminnassa tuottajien kanssa.
<i>Jätehuoltomääräyksissä edistetään etusijajärjestyksen ja kierrätyksen toteutumista</i>	
EU ohjaa vahvasti kohti tehokasta kierrätystä ja jo nyt yhdyskuntajätteen kierrätystä koskee 50 %:n kierrätystavoite. Yksi etusijajärjestystä tukevista ja kierrätyksen kannalta keskeisimmistä toimista on varmistaa biojätteiden pysyminen erillään muista jätteistä tehokkaalla syntypaikkalajittelulla. Tätä tukee ehdotuksessa oleva biojätteen erilliskeräys- tai kompostointivelvoitteen säilyttäminen kaikissa asuin-kiinteistöissä. Myös muut erilliskeräysvelvoitteet ovat riittävän kunnianhimoiset. Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon kiinteistöillä erilliskeräysvelvoitteissa voisi olla kartongin lisäksi mainittu pahvin keräysastia, jos erillinen pahvinkeräys on järjestetty ja pahvia syntyy esimerkiksi yli 20 kg viikossa.	Pakkausjätteiden osalta on noudatettava tuottajayhteisön antamia lajitteluohjeita. Näissä lajitteluohjeissa neuvotaan kartongin keräykseen lajittelemaan myös aaltopahvi.
<i>Jätehuoltomääräykset edistävät työturvallisuutta</i>	
Työturvallisuutta voidaan edistää jätehuoltomääräyksillä eri tavoin. Joillakin alueilla on erikseen kielletty sakkittelien käyttö jätteenkeräyksessä, pikakonttien käyttö on kielletty määräajan jälkeen, ja lisäksi käsin	Määräykseen on lisätty Kuntaliiton ohjeen mukaiset painorajat sekajäteastioille. Perustelumuistioon on lisätty kohta "Jätteen ollessa erityisen painava astia on jätettävä

siirrettäville astioille on asetettu painorajoja. Sydän-Suomen jätelautakunnan ehdotuksessa jätehuoltomääräyksiksi painoraja on asetettu ainoastaan ylimääraisille käsin nostettaville pakkauksille kuten säkeille, mutta toisaalta 23 § Jäteastian täyttämisestä hyvin tuo esille työturvallisuusriskit. Jäteastioiden painorajat ovat vaikeita valvoa, mutta suosittelemme lisäämään määräyksiin painorajat myös käsin siirrettäville astioille: 240 l ja sitä pienemmät astiat saavat painaa jätteineen enintään 50 kg ja sitä suuremmat astiat 660 l kokoon asti enintään 80 kg. Vaihtoehtoisesti kappaleeseen voisi lisätä maininnan: "Jätteen ollessa erityisen painavaa astia on jätettävä vajaaksi." Perustelu: Kuntaliiton jätehuoltomääräysten mallissa on esitetty jätetäytölle suositeltavat maksimipainot, jotka ovat astiakoosta riippuen 20 kg, 40 kg ja 60 kg. Kun näihin arvioidaan astiapaino mukaan, päädytään yllä mainittuihin painorajoihin.	vajaaksi."
<i>Jätteenkuljetusyrityksen velvoitteet</i>	
Pyydämme täsmentämään määräysten 30 § kuljettamisesta siirtoasiakirjaa koskevan velvoitteen osalta esimerkiksi seuraavaan muotoon: " Jätteen luovuttajan, jätteenkuljettajan ja jätteen vastaanottajan on oltava selvillä siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta kuljetettaessa lietteitä, rakennus- ja purkujätteitä, pilaantuneita maa-aineksia tai vaarallisia jätteitä. Velvollisuus siirtoasiakirjan laatimiseen tai allekirjoittamiseen ei koske kotitalouksia." Perustelu: Pykälä koskee myös elinkeinotoimintaa.	Jätehuoltomääräysten perusteluihin on tarkennettu siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteita.
YTP haluaa kiittää viranomaista jätehuoltomääräysten hyvästä valmistelusta. Luonnos jätehuoltomääräyksistä on selkeä kokonaisuus, jossa on hyvin huomioitu paikalliset olosuhteet. Toivomme kuitenkin, että jätelautakunta ottaa antamamme kommentit huomioon jätehuoltomääräysten jatkovalmistelussa.	